

हरिवा

हरिश

हरिश

निःस्त्रोऽपि जागरे विष्णोर्दाता भूरिफलं लभेत् ॥
 वारिजं वारिणा पूर्णं शिरसि स्नापयेद्वरिम् ।
 विभक्तिं शिरसा सोऽयं गङ्गास्नानकृतं फलम् ॥
 कृत्वा पूजां हरेर्यस्तु जागरे पुरतः शुचिः ।
 पठेन्नामसहस्रन्तु गीतां नागविमोक्षणम् ॥
 माङ्गल्यस्नपनं पुण्यं स्तवराजमनुस्मृतिम् ।
 वैदिकानि व अष्टांगानि भक्त्या रात्रौ मुहुर्मुहुः ॥
 भवेत् प्रत्यक्षं पुण्यं कपिलागोशतोद्भवम् ।
 जागरे यज्ञरूपस्य पुरतः पठतो हरेः ॥
 यः पुनः कुरुते गीतं सत्तुल्यं वाद्यसंयुतम् ।
 न तत् क्रतुशतैः पुण्यं व्रतदानशतैरपि ॥
 यः पुनः कुरुते गीतं विलम्बो नृत्यते यदि ।
 लभते निमिषार्द्धेन चतुराश्रमजं फलम् ॥
 जागरे पद्मनाभस्य कुर्यात् पुस्तकवाचनम् ।
 श्लोकसंख्यां वसेत् स्वर्गे युगानि हरिसन्निधौ ॥
 कुर्याद्वन्दनमालां यो रक्षास्तम्भैः सुशोभनैः ।
 चूतहृत्कोशैः पत्रैर्जागरे चक्रपाणिनः ॥
 युगानि पत्रसंख्यानां स्वर्गे तस्योत्सवो भवेत् ।
 पूज्यते वासवाद्यैश्च क्रीडते चासुरोद्वतः ॥
 नृत्यमानस्य मर्त्यस्य ये केचिन्निरयं गताः ।
 विमुक्ता धर्मराजेन मुक्तिं यान्ति हरेः पदम् ॥
 गीतध्वनिसुसन्तुष्टो जागरे तु रमापतिः ।
 वासवंस्वाधिकं सौख्यं दद्यान्मन्त्रन्तरं शतम् ॥
 नृत्येन मर्त्यं सौख्यं तु स्वर्गे नृत्येन जागरे ।
 रसातले तथा सौख्यं मुक्तिर्नृत्यादवाप्यते ॥
 प्रेक्षणीयप्रदानेन यत् पुण्यं कथितं बुधैः ।
 न तत् कौटिल्यैः पुण्यं योगैः सांख्यैरवाप्यते ॥
 टीपमालां हरेरग्रे यः करोति प्रजागरे ।
 विमानकौटिल्युक्तः कल्याणं वसेति दिवि ॥
 चरितं रामचन्द्रस्य यः शृणोति हरेर्दिने ।
 रात्रौ वाल्मीकिना प्रोक्तं तत्समो न हि वैष्णवः ॥
 यः पुनः पठते रात्रौ महाभारतसम्भवम् ।
 कथां जागरणे विष्णोः कुलकौटिल्ये नयेद्विम् ॥
 श्रौतानपादेचरितं भुवस्य च महात्मनः ।
 कृष्णस्य बालचरितं जागरे पठते हि यः ॥
 युगकौटिल्यसहस्रस्य चयः पापस्य जायते ।
 तस्माज्जागरणं कार्यं पञ्चयोः शुकृकृष्णयोः ॥
 श्रीमद्भागवतं भक्त्या पठते विष्णुसन्निधौ ।
 जागरे तत्पदं याति कुलहन्दसमन्वितः ॥
 अष्टादश पुराणानि पुराणपुष्पस्य च ।
 दयितानि सदा विष्णोर्विशेषेण तु जागरे ॥
 यो गीतां पठते रात्रौ विष्णोर्नामसहस्रकम् ।
 वेदोक्तानां पुराणानां जागरी पुण्यमाप्नुयात् ॥
 धेनुदानं तु यः कुर्याज्जागरे चक्रपाणिनः ।
 लभते नात्र सन्देहः सप्तहोपावनोफलम् ॥
 जागरे पद्मनाभस्य यः कुर्याच्छुभमण्डपम् ।
 मण्डले भुवलीकस्य यावत्तिष्ठति पद्मभूः ॥
 सर्वेषामेव पुण्यानां महत् पुण्यं मञ्जीतले ।
 हादृश्यां जागरे विप्र ! प्रसिद्धं भुवनत्रये ॥
 जागरं ये चिकीर्षन्ति कर्मणा मनसा गिरा ।
 न तेषां पुनरावृत्तिर्विष्णुलोकात् कश्चन ॥
 जागरे नृत्यमानन्तु दृष्ट्वा वै हादृशीदिने ।

रात्रौ मार्जयते शौरिः पापं तस्य युगा-
 र्जितम् ॥”
 इति श्रीहरिभक्तिविलासे १३ विलासः ॥
 हरिवाहनः, पुं, (हरेर्वाहनः ।) गरुडः । इति
 हारावली ॥ (हरिरुद्धैश्च वाहनं यस्मिन् ।
 इन्द्रः । यथा, महाभारते । १ । २६ । १ ।
 एवं स्तुतस्तदा कट्टा भगवान् हरिवाहनः ।
 नीलजीमूतसङ्घातैः सर्वमम्बरमावृणोत् ॥”
 तथाच तत्रैव । ३ । ४६ । ५२ ।
 “तत आनाय्य तनयं विविक्ते हरिवाहनः ।
 सान्त्वयित्वा शुभैर्वाक्यैः स्नयमानोऽभ्यभा-
 षत ॥”
 हरिवीजं, क्ली, (हरेर्वीजं वीर्यम् ।) हरितालम् ।
 इति जटाधरः ॥
 हरिहृषं, क्ली, हरिवर्षम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
 हरिशयनं, क्ली, (हरेः शयनम् ।) श्रीहरेर्निद्रा ।
 यथा । उपनयने दीपिकायाम् ।
 “जीवाकन्दूङ्गुली हरिशयनबहिर्भास्करे चोत्त-
 रस्थे
 स्वाध्याये वेदवर्षाधिप इह शुभदे चौरमे
 नादितो च ।”
 इत्यादि श्रुतिस्तस्त्वम् ॥
 तद्विधिर्यथा । वामनपुराणे ।
 “एकादश्यां जगत्स्नामिशयनं परिकल्पयेत् ।
 शेषादिभोगपर्यङ्कं कृत्वा संपूज्य केशवम् ॥
 अनुष्ठां ब्राह्मणेभ्यश्च द्वादश्यां प्रयतः शुचिः ।
 लब्ध्वा पीताम्बरधरं देवं निद्रां समानयेत् ॥”
 अनुष्ठां लब्ध्वेत्यन्वयः । एकादशोचमये दिवा
 शयनं परिकल्पयेत् रात्रौ द्वादशीचये
 निद्रेति ॥ ॥ व्यक्तं वाराह ।
 “आषाढशुक्लद्वादश्यां पौर्णमास्यामथापि वा ।
 चातुर्मास्यव्रतारम्भं कुर्यात् कर्कटसंक्रमे ॥
 अभावे तु तुलाकौटिल्येन नियमं व्रते ।
 कार्तिके शुक्लद्वादश्यां विधिवत् समापयेत् ॥
 चतुर्धापि हि तत्तुल्यं चातुर्मास्यं व्रतं नरः ।
 कार्तिक्यां शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् ॥”
 मात्स्ये ।
 “चतुरी वर्षिकान् मासान् देवस्योत्पापना-
 वधि ।
 मधुसूत्रो भवेन्नित्यं नरो गुडविवर्जित्वात् ॥
 तैलस्य वर्जनादेव सुन्दराङ्गः प्रजायते ।
 कटुतैलपरित्यागात् शत्रुनाशः प्रजायते ॥
 लभते सन्ततिं दीर्घां स्थालीपाकमभयम् ।
 सदा मुनिः सदा योगी मधुमांसस्य वर्जित्वात् ॥
 निराधर्मिर्दुर्गोज्ज्वली विष्णुभक्तश्च जायते !
 एकान्तरीपवासेन विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥
 धारणात्सुखलोकाच्च गङ्गास्नानं दिने दिने ।
 ताम्बूलवर्जनाङ्गो रक्तकण्ठश्च जायते ॥
 द्रुतत्यागात् सुलावस्थं सर्वं क्षिण्यं वपुर्भवेत् ।
 फलत्यागात् मतिमान् बहुपुत्रश्च जायते ॥
 नमो नारायणायैति जप्त्वाजपजं फलम् ।
 पादाभिवन्दनादिष्णोर्लभेन्नोदानजं फलम् ।

एवमादिब्रूतेः पार्थ ! तुष्टिमायाति केशवः ॥ *
 सनत्कुमारः ।
 “इदं व्रतं मया देव ! गृहीतं पुरतस्तव ।
 निर्विघ्नां सिद्धिमाप्नोतु प्रसन्ने त्वयि केशव ! ॥
 गृहीतेऽस्मिन् व्रते देव ! यद्यपूर्णं त्वहं स्मिन्ने ।
 तस्यै भवतु संपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जनाईन ! ॥”
 समाप्तौ च ।
 “इदं व्रतं मया देव ! कृतं प्रीत्यै तव प्रभो ! ।
 न्यूनं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाज्जनाईन ! ॥”
 अथैव यतिमधिकृत्य काठकश्रुत्यम् ।
 “एकारात्रं वसेद् ग्रामे नगरे पञ्चरात्रकम् ।
 वर्षाभ्योऽन्यत्र वर्षासु मासांश्च चतुरी वसेत् ॥”
 एतदशक्तविषयम् । ऊर्ध्वं वार्षिकाभ्यां मासाभ्यां
 नैकस्नानवासीति शङ्कोक्तः ॥ * ॥ मात्स्ये ।
 “श्रेते विष्णुः सदापादे भाद्रे च परिवर्तते ।
 कार्तिके परिवर्त्येत शुक्लपक्षे हरेर्दिने ॥”
 भविष्यनारदीययोः ।
 “मैत्राद्यपादे स्वपितीह विष्णु-
 र्वैष्णव्यमध्ये परिवर्तते च ।
 पौष्णावसाने च सुरारिहन्ता
 प्रवृध्यते मासचतुष्टयेन ॥”
 मैत्रमसुराधा वैष्णव्यं श्रवणा । पौष्णं रेवती ॥
 भविष्ये ।
 “निशि स्नापो दिवित्यानं सन्ध्यायां परिवर्त्त-
 नम् ।
 अथवा पादयोगेऽपि द्वादश्यामेव कारयेत् ॥”
 अथवा स्नापादिविहितरात्रादीतरकाले दश-
 मीप्रदीपदोष ।
 “किं तन्मैत्राद्यपादेन दशम्यंशेन यो दिवा ।
 पौष्णशेषेण किन्तेन प्रतिपद्यथ यो निशि ॥”
 दशम्यंशेन दशम्या अंशो यत्र पादे तेन यः
 पादो दिवा प्राप्तस्तेन वा किम् । अत्र
 दशमीप्रतिपदीर्वर्जनात् तदितरेकादश्यादि-
 पञ्चतिथिषु मैत्रादिनक्षत्रपादविशेषलाभे
 द्वादशीं विनापि शयनादिरिति प्रतीयते ॥ * ॥
 वचनान्तरम् ।
 “रेवत्यन्तो यदा रात्रौ द्वादश्या च समायुतः ।
 तदा विबुध्यते विष्णुर्दिनान्ते प्राप्य रेवतीम् ॥”
 दिनान्तेतिधाविभक्तदिनद्वितीयभागे दिवो-
 त्यानमित्यनुरोधत्वात् । विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “विष्णुर्दिवा न स्वपिति न च रात्रौ प्रबुध्यते ।
 द्वादश्याश्चसंयोगे पादयोगो न कारणम् ॥
 अप्राप्ते द्वादशीसु च उत्थानशयने हरेः ।
 पादयोगेन कर्तव्ये नाहीरात्रं विचिन्तयेत् ॥”
 वराहपुराणम् ।
 “द्वादश्यां सन्धिसमये नक्षत्राणामसम्भवे ।
 आ-भा-का-सितपक्षेषु शयनवर्त्तनादिकम् ॥”
 आ-भा-कानां आषाढभाद्रकार्तिकानाम् ॥ * ॥
 यतश्च द्वादश्यां निशादी नक्षत्रमाचयोगात् ।
 द्वादश्याश्चभावे तिथ्यन्तरे निशाद्यनादरेण
 पादविशेषयोगात् । तदभावे द्वादश्यां सन्ध्याया-
 मेव शयनादिकम् । बोधनन्तु द्वादश्यां रात्रौ